

WWW.SREBRENICA-PROJECT.COM

SREBRENICA HISTORICAL PROJECT

ИСТОРИЈСКИ ПРОЈЕКАТ СРЕБРЕНИЦА

Our objectives

Our broad purpose is to collect information on Srebrenica during the war in Bosnia defined not as July 1995, but more broadly as 1992 to 1995. That means that we are creating a comprehensive and contextual, as opposed to selective, record of the violence between communities in that area during the conflict. We shall focus also on crimes committed against the Serb civilians, not because we favor them but because so far they have been ignored. We wish to redress that balance, but we will not work under any ideological limitations. A corollary goal will be to launch something akin to the South African Truth and Reconciliation commission, with emphasis on truth as logically coming before and as a precondition for reconciliation. That is another reason we wish to do a great deal of empirical work on the neglected crimes against the Serbian population. Only after all crimes committed in Srebrenica are properly documented and acknowledged will exploring reconciliations strategies make sense.

The fundamental objective of our Project is to rise above politics and propaganda to create a contextual record of the Srebrenica tragedy encompassing more than July 1995 which can serve as a corrective to the distortions of the last dozen years and as a genuine contribution to future peace.

Циљ невладине организације

Удружење Историјски пројекат Сребреница (*Stichting Srebrenica Historical Project*), које је основано у Холандији, има за циљ прикупљање података о Сребреници за време рата, али не само у јулу 1995, већ много шире, тј. од 1992 – 1995. године. То значи да стварамо свеобухватну и контекстуалну, а не селективну, евиденцију насиља између заједница на том подручју за време рата. Такође, фокусирамо се и на злочине почињене над српским цивилима, не зато што смо им наклоњени, већ зато што су они до сада били игнорисани. Ми желимо да коригујемо ту равнотежу, али ми нећемо деловати под било каквим идеолошким ограничењима. Крајњи циљ је формирање нечега попут Комисије за истину и помирење у Јужној Африци, са нагласком на истину, која логично треба да дође прва, као предуслов за помирење. То је још један разлог због којег желимо да урадимо много емпиријског рада о занемареним злочинима над српским становништвом. Тада ћемо наставити са истраживањем стратегија помирења.

Основни циљ нашег Пројекта јесте уздизање изнад политике и пропаганде и стварање контекстуалне евиденције о сребреничкој трагедији на основи која је много шира од догађаја у јулу 1995, што би могло послужити као коректив искривљене слике што је владала протеклих десет или више година, и као искрен допринос будућем миру.

Some general considerations

We recognize that a terrible massacre of prisoners of war took place around Srebrenica in July of 1995, and that it was contrary to the laws and customs of war. It is a point we do not challenge. We insist however that these events be placed in proper legal and moral perspective. That would most likely exclude calling it a "genocide" or regarding the Serbian people, as a whole or in part, as being in any way responsible for it. Nor does it furnish any grounds for questioning the status or abolition of the Republic of Srpska, which was established under the internationally recognized Dayton Agreement in 1995, and which is the safe haven of the Serbian people in Bosnia/Hercegovina.

In addition to a desire to reframe the Srebrenica debate and to critically reexamine its factual, legal, and political implications, it is our goal also to raise the issue of the several thousand innocent Serb civilians from villages surrounding the supposedly "demilitarized" Srebrenica enclave who were murdered by Naser Orić's forces between 1992 and 1995, whose property was pillaged and villages burned. Only by raising that ignored issue can we put the terrible events of July 1995 in their proper moral and psychological perspective: an act of revenge [which we do not support], but certainly not a step in a plan to exterminate the Moslem community in Bosnia/Hercegovina.

In addition, our goal is to counter the misuse of a human tragedy on both sides for low political and propaganda purposes. It is to that end that we would like to launch in parallel a reconciliation programme between the Serbian and Moslem communities with the help of international experts with experience in that field from their own countries. But, as the title of the South African commission [*Truth and Reconciliation*] suggests, truth must come before and serve as the foundation for reconciliation.

Нека општа разматрања

Имајући у виду несрећне догађаје око Сребренице у јулу 1995, у потпуности прихватамо да се тамо десио ужасан масакр ратних заробљеника, и да је то у супротности са законима и обичајима рата. Ми то не оспоравамо. Али, желимо да се тај догађај стави у одговарајућу чињеничну, правну и моралну перспективу, што вероватно искључује правну квалификацију „геноцида“, или тезу да је, у целини или појединачно, српски народ у било ком смислу, одговоран за њега. Тај догађај, сасвим сигурно, не сме послужити као основа за покушаје мењања статуса или оспоравање права на постојање Републике Српске, успостављене у складу са међународно признатим Дејтонским споразумом из 1995, и која је уточиште српског народа у Босни и Херцеговини.

Осим жеље да се дебата о Сребреници преобликује и да се критички преиспитају неке од именованих правних и политичких импликација, наш циљ такође је да се отвори питање неколико хиљада невиних српских цивила из села око наводно „демилитаризоване“ енклаве Сребреница. Њих су снаге Насера Орића између 1992 – 1995 побиле, њихова је имовина опљачкана, а села спаљена. Једино отварањем тог игнорисаног питања моћићемо те ужасне догађаје у јулу 1995. поставити у одговарајућу моралну и психолошку перспективу: чин освете (који ми не подржавамо), али сигурно не корак у подухвату истребљења муслиманске заједнице у Босни и Херцеговини.

Поред тога, наш циљ је да се успротивимо злоупотреби људске трагедије, на обе стране, у ниске политичке и пропагандне сврхе. Због тога бисмо желели да истовремено започнемо програм помирења између српских и муслиманских заједница, уз помоћ међународних стручњака који су већ стекли слична искуства у својим земљама. Али, како назив јужноафричке комисије (*Истина и помирење*) упућује, истина мора доћи пре помирења, и мора служити као његова основа.

Points of agreement and disagreement with the Srebrenica Lobby

As far as we are concerned there is no dispute that something terrible happened to Moslem prisoners of war during three days in July of 1995. But in order to properly understand what happened, and why, it is necessary to take into account what was happening to Serb civilians in and around Srebrenica during the preceding three years. It is conventional wisdom, and an irrefutable moral truth, that two wrongs do not make a right. But by amputating the record, and then inflating the amputated part, we shall never approach the whole truth, achieve justice, or lay the foundations for lasting reconciliation between two communities that must live in peace together unless, indeed, one succeeds in exterminating the other.

All reasonable people will agree that Moslem prisoners were massacred in large numbers by Serb forces in July of 1995. Such agreement is not only possible but can serve also as common ground for further investigation and dialogue. Unfortunately, this appears to be insufficient for some on the Bosnian Moslem side who feel obliged to go beyond provable facts and wish to reshape and "enhance" reality in order to promote their political agenda. They have two rigid demands: [1] the mass killing of Moslem prisoners in July of 1995 was genocide; and [2] the mass killing of Serb civilians that preceded it is either a lie or it is statistically so insignificant that it may be disregarded. Whoever refuses to bow to these demands is ostracized as a "genocide denier," which is obviously a pathetic attempt to hitch a ride on the coattails of Shoah, the demonstrable genocide of European Jewry, an event that really did take place and the denial of which is genuinely immoral.

Где се можемо сложити, а где се не слажемо, са Сребреничким лобијем

Што се нас тиче, нема спора да се током три јулска дана 1995. године нешто страшно догодило муслиманским заробљеницима. Али да би се правилно разумело шта се тада догодило, и зашто, неопходно је узети у обзир и шта се догађало српским цивилима у и око Сребренице током претходне три године. Сви ће се лако сложити, и непобитна је истина, да две кривде не чине правду. Међутим, ампутирањем историјских чињеница, и затим надувавањем ампутираног дела, ми се никада нећемо приближити целовитој истини, нећемо остварити правду нити ћемо положити темеље трајном помирењу двеју заједница које су принуђене на миран суживот, осим ако једној од њих заиста не би пошло за руком да истреби другу.

Сви би се разумни људи могли сложити у томе да је у јулу 1995. године велики број заробљених Муслимана био побијен од стране српских снага. Та сагласност не само да је могућа, већ би могла послужити и као заједничка подлога за даља истраживања и дијалог. Нажалост, изгледа да је то некима на Бошњачкој страни недовољно јер су одлучили да искораче из области доказивих чињеница. Они би радије да реконструишу и „нафризирају“ стварност како би била у складу са њиховим политичким програмом. Зато иступају са два крута захтева: (1) масовно убијање заробљених Муслимана у јулу 1995. године представља геноцид:, и (2) масовно убијање српских цивила, које је томе претходило, или је лаж или је толико статистички занемарљиво да о томе не вреди ни говорити. Ко год одбије да се приклони овим захтевима осуђује се као „порицатељ геноцида,“ што очигледно представља јадан покушај качења на Холокауст јеврејског народа у Европи, а то је догађај који се стварно одиграо и чије је порицање заиста неморално.

What other people think about Srebrenica Historical Project / Шта други мисле о Историјском пројекту Сребреница

The Srebrenica Historical Project has injected new life into the discussions of Srebrenica. That issue had become increasingly dominated by establishment propaganda. With its original studies, conferences, and contestation of those establishment “truths” the Project has stimulated fresh debates and brought us closer to real truths.

[Историјски пројекат Сребреница је убризгао нови живот у расправу о Сребреници. Пропаганда естаблишмента почела је у све већој мери да доминира тим питањем. Својим изворним студијама, конференцијама и оспоравањем званичних „истина“, Пројекат је подстакао свежу дебату и приближио нас је истини.]

Prof. Edward Herman,
Editor of *Srebrenica Massacre: Evidence, Context, Politics*; Coordinator of the “Srebrenica Study Group” (USA)

I have followed closely the development of the Srebrenica Historical Project and have nothing but praise for your endeavor to get to the truth about what really happened in Srebrenica when the Bosnia Serb forces occupied the town. Thankfully, your project has not blindly accepted the allegations by the Bosnian Muslims and the Hague Tribunal. The work you have done so far and hopefully will continue to do has demonstrated that a grave injustice has been committed by the Tribunal. Any objective reader of your findings and observations about the events that took place before, during, and after the fall of Srebrenica could only conclude that while there may have been a number of summary killings there was not a carefully planned and organized execution of thousands of young men and boys. I should also like to add that the reader could not fail to be impressed with the objectivity and professionalism of your important Project. If ever there is to be peace and goodwill among the peoples of the former Yugoslavia it is only by seeking out the truth of what happened during those tragic years and rigorously

stamping out the false myths and accusations that continue to prevail among many of the participants and by those outside the region who also bear a heavy burden of guilt for the violence and bloodshed that took place.

[Пажљиво пратим делатност Историјског пројекта Сребреница и имам само похвале за ваше напоре да дођете до истине о томе шта се стварно догодило у Сребреници након што су снаге босанских Срба заузеле град. На срећу, ваш Пројекат није здраво за готово усвојио тврдње босанских Муслимана и Хашког Трибунала. Вашим досадашњим радом, а за надати је се да ће се наставити, успешно сте доказали да је Трибунал починио неправду најозбиљније природе. Свако ко објективно цени ваше закључке и коментаре о догађајима који су се одиграли пре, за време и после пада Сребренице мора да прихвати да – мада погубљења по кратком поступку можда јесте било – ипак то није било брижљиво планирано и организовано убијање хиљада мушкараца и деца. Такође бих додао да читалац може само бити импресиониран објективношћу и професионализмом вашег значајног Пројекта. Да би међу народима бивше Југославије опет било мира и добре воље, о том трагичном периоду мора се утврдити истина, а лажни митови и оптужбе – који учеснике у сукобу и њихове стране подстрекаче, који носе велики део кривице за насиље и крвопролиће, и даље мотивишу – морају бити одбачени.]

James Bissett,
Canadian Ambassador to Yugoslavia [1990 -1992] (Canada)

Since 1995 many people have worked to establish the facts of what happened at Srebrenica. By the time the Srebrenica Historical Project began its work three years ago, co-operation and collaboration had developed a common thesis. But much more needed to be done. The SHP, in a very short time, has increased knowledge significantly. Its high quality research on key issues has added hugely to the critique of the established narrative of Srebrenica. It has also been fearless in confronting the arguments put forward by those who defend the established version and often seek to silence those who do not share their views.

To have done so much so quickly is an extraordinary achievement. You certainly have earned my admiration. It's a great thing to make an immediate impact, but even greater to sustain the productivity and quality of work that makes that impact.

[Од 1995. године, многи раде на томе да се утврде чињенице у вези са догађајима у Сребреници. У периоду када је Историјски пројекат Сребреница почео са својом делатношћу, међусобном сарадњом се искристалисало једно опште становиште. Међутим, на том пољу требало је учинити још много више. Историјски пројекат Сребреница је за врло кратко време допринео проширењу наших сазнања из ове области.

Вискоквалитетна истраживања која Пројекат обавља по кључним питањима у огромној мери су допринела критици етаблираног наратива о Сребреници. Пројекат се такође показао неустрашивим у побијању аргумената заступника званичне верзије догађаја који, при том, често настоје да свакога ко не дели њихово мишљење – ућуткају.

Постићи толико за тако кратко време представља изванредан успех. Ви сте свакако заслужили моје дивљење. Велика је ствар када постигнете непосредан учинак, али је још већа када вам пође за руком да одржавате продуктивност и квалитет који тај учинак чине могућим.]

Jonathan Rooper,
Former political editor, BBC
Independent political analyst (United Kingdom)

En ce qui concerne le soi-disant “génocide” de Srebrenica, il est déprimant de voir que nos médias ne tiennent aucun compte des études sérieuses qui ont rétabli la vérité. Il y a longtemps qu’a été fait litière du mythe de 8.000 musulmans exécutés. Non seulement j’ai aussi édité un livre où de hautes personnalités internationales ridiculisent ce chiffre imaginaire, mais un ouvrage pratiquement définitif vient d’être publié aux Pays-bas – “Deconstruction of a Virtual Genocide: An Intelligent Person’s Guide to Srebrenica” – qui rend compte des recherches approfondies d’un groupe de scientifiques et d’universitaires internationaux. Leurs conclusions concernant le mythe de Srebrenica sont corroborées en annexes par toutes sortes d’éléments irréfutables, tels que les noms des victimes, le nombre de tués, les résultats des exhumations de cadavres, les textes de comptes rendus militaires et civils, les rapports d’autopsies, les relevés de pertes des deux côtés ; les listes de villages serbes incendiés et pillés par les troupes de Naser Oric (le chef des troupes musulmanes de Srebrenica), etc.

[Што се тиче такозваног „геноцида“ у Сребреници, депримирајуће је да наши медији не обраћају пажњу на озбиљне студије које потврђују истину. Већ дуго времена лицитира се митом о 8.000 стрељаних Муслимана. Не само да сам приредио књигу где међународне личности високог ранга исмејавају ту измишљену цифру, већ је у Холандији управо објављен практично дефинитиван рад на ову тему: „Деконструкција једног виртуелног геноцида: увод у Сребреницу за људе који мисле својом главом“. Овде су изложени резултати темељних проучавања једне групе међународних научника и универзитетских предавача. Њихови закључци у односу на мит о Сребреници документовани су у прилозима непобитним доказима као што су имена жртва, број стрељаних, резултати ексхумације посмртних остатака, војни и цивилни извештаји, аутопсијски налази, прикази губитака обе стране, спискови српских села која су спалиле

и опљачкале муслиманске трупе из Сребренице под командом Насера Орића, и томе слично.]

Louis Dalmas,
Directeur de B. I.
<http://www.b-i-infos.com/> (France)

Није лако супроставити се шпекулацијама и клеветамa. То се не постиже без објављивања аутентичних докумената који се односе на догађаје у Сребреници, и без предочавања широкој међународној јавности истине о предисторији, узроцима, суштини и последицама трагедије у јулу 1995. године ... Анализа коју аутори нуде могла би се условно поделити на два уско повезана дела. Први део састоји се из критичког преиспитивања извора и закључака Хашког трибунала који се односе на форензичке и друге доказе. Као што се у монографији оправдано примећује, «тај доказни материјал је једини *corpus delicti* злочина у Сребреници и једини аргуменат за тврдњу да је у јулу 1995. године српска страна извршила геноцид тако што је погубила '8.000 муслиманских мушкараца и дечака'. То су уједно и докази који служе као основа за правни закључак да то дело представља геноцид».

Истраживање које је обавио доктор Љубиша Симић, а то обухвата и ДНК испитивања, тврдње такве врсте аргументовано побија као неутемељене зато што су без реалне научне и правне основе. Други, и још значајнији део монографије односи се на фундаментално истраживање које је обавио доктор Стефан Каргановић, а које је посвећено питању губитака војне колоне 28 дивизије муслиманске армије. У ноћи 11. на 12. јули 1995. године, она се под борбом повлачила из Сребренице у правцу Тузле и у свом је саставу имала и одређени број цивила. Жестокe борбе те колоне са јединицама босанских Срба проузроковале су бројне жртве које су се касније претвориле у основу за верзију о хиљадама „жртава Сребренице.“ «Као последица тих борбених дејстава, а такође и међусобних обрачуна, колоне, за коју се цени да је на почетку бројала око 12.000 до 15.000 људи, претрпела је знатне губитке» – потврђују аутори истраживања.

Као што су рекли Љубиша Симић и Стефан Каргановић, поступак Хашког трибунала је био да прикупљене чињенице сабије у „прокрустов кревет“ своје верзије о геноциду над Муслиманима у Сребреници. Истраживање „Сребреница: деконструкција једног виртуелног геноцида“ решава супротни задатак – објективно протумачити све аспекте трагедије. И оно тај задатак решава успешно – на највишем научном и правном нивоу.

Петар Ахмедович Искендеров, старији научни сарадник Института славистике Руске Академије Наука, магистар историјских наука, међународни коментатор листа «Времја новостјеј» и радио-станице «Глас Русије». (Russia)

I think the Srebrenica Historical Project is collecting an important body of research and it plays a crucial role in facilitating collaboration between different scholars on the subject.

It is difficult to say what political impact we're having. The Srebrenica genocide lobby isn't interested in a debate. All they want to do is silence anyone who doesn't toe their line. The fact that they try to silence us shows that they think we're a threat.

All we can do is what we're doing. Tell the truth and let the chips fall where they may.

[Сматрам да Историјски пројекат Сребреница прикупља значајне истраживачке податке и да он игра кључну улогу у повезивању и сарадњи разних научника који се баве овим питањем.]

Теško је проценити наш политички учинак. Сребренички лоби који заступа тезу о геноциду не занима расправа. Они само желе да ућуткају свакога ко не следи њихову линију. Чињеница да покушавају да нас ућуткају показује да у нама виде претњу.

Ми морамо наставити са нашим радом. Морамо да говоримо истину без обзира на последице.]

Andy Wilcoxson,
author of *Joint Criminal Enterprise: Everything you were told about Slobodan Milosevic and the Serbs was wrong*; ICTY and Srebrenica researcher and blogger
[<http://www.slobodan-milosevic.org/>] (USA)

I personally think Srebrenica Project is doing an excellent job. It was absolutely necessary to lobby against the dramatic misinformation involving the Bosnian Serbs, and Srebrenica Project is bravely doing it, but is also fighting against a prejudice wall hard to pierce. This wall has been also supported by a dogma pronounced by the European Parliament and by the sentences of the ITCY in The Hague. I really don't know how deep and far you could reach the consciousness of the international public in order to change the situation. Yet you must keep on trying. Your opposition is clever and objective. Now you are definitely in the position of prevailing in a debate conducted on a fair play level, but the sealed mind and terroristic attitude of the Bosnian Muslims will never allow an open debate.

For the time being I think you have to go on, awaiting for the right moment and opportunity for a strong international action.

[Лично сматрам да су резултати Историјског пројекта Сребреница одлични. Било је неопходно супротставити се драматичним дезинформацијама у односу на Србе у Босни, а Историјски пројекат

Сребреница то храбро чини. Истовремено, суочава се са зидом предрасуда који је тешко пробити. Овај зид такође подупиру догме које изричу Европски Парламент и Трибунал у Хагу. Заиста не знам колико ћете моћи да утицете на свет међународне јавности да би се то стање променило. Али ви не смете одустати. Ваше противљење је инвентивно и објективно. Ви би сада дефинитивно победили у дебати која би се водила на равноправној основи, али затворени ум и застрашивачки став босанских Муслимана никада неће пристати на отворену расправу такве врсте.

Сматрам да за сада морате наставити и чекати погодан тренутак и прилику за снажну акцију на међународном плану.]

Jean Toschi Marazzani Visconti

Analyst for *Limes*, a geopolitical magazine published by La Repubblica & l'Espresso Group. (Italy)

Das „Srebrenica Historical Project“ gehört zu den wenigen nichtregierungsorganisationen, die tatsächlich frei und unabhängig arbeiten. Dabei ist das Thema „Srebrenica“ alles andere als einfach. In der öffentlichen und veröffentlichten Meinung gilt der Name dieser Stadt als Symbol für Massenmord, Grausamkeit und Brutalität. Wer die offizielle Version anzweifelt, bricht ein Tabu. Das „Srebrenica Historical Project“ stellt regelmäßig unter Beweis, daß es die Suche nach der historischen Wahrheit höher wertet, als gesellschaftspolitische Denk- und Sprechverbote. Mediziner, Historiker, Juristen, Kriminologen und Journalisten haben es geschafft, sich mit dem „Srebrenica Historical Project“ ein Podium geschaffen, auf dem die seriöse Forschung mehr zählt als die Regeln der Political Correctness.

[„Историјски пројекат Сребреница“ једна је од ретких невладиних организација које заправо раде слободно и независно. Тема Сребренице је све само не једноставна. У јавности и објављеним мишљењима име овог града је везано за масовна убиства, суровост и бруталност. Свако ко изражава сумњу у званичну верзију разбија табу. "Историјски пројекат Сребреница" редовно показује да трагање за историјском истином вреднује више од преовлађујућих друштвено-политичких ставова и забрана. Лекари, историчари, правници, криминолози и новинари успели су да преко „Историјског пројекта Сребреница“ створе платформу где је озбиљно истраживање битније од правила политичке коректности.]

**Manuel Ochsenreiter,
Editor, Zuesrst! [Berlin, Germany]**

Your "Balance sheet" [chapter XIV, *Deconstruction of a virtual genocide*] is, as expected, absolutely perfect and conclusive. I want to send it to everybody, when the time comes.

I have always been speaking from the position of one who is unable to know exactly what happened, and does not claim to do so. I do not deny its importance, but it is beyond my capacities. Thus I have limited my analysis to political significance, and the word "political" should be inserted in your paraphrase of my approach.

In any case, you then go on to provide a more pertinent explanation of the "uses" of Srebrenica than my own. Indeed, "the counter-revolution of the beys" is something I had in mind, without finding the expression. This gets to the heart of the matter.

There is a parallel: in Bosnia the West has restored the beys, and in Kosovo it has imposed the gangsters.

If there were as serious court, Maître Karganovic would win the case hands down.

[Ваши „Биланс“ (поглавље XIV. „Деконструкције једног виртуелног геноцида“) као што се могло очекивати, апсолутно је савршен и беспрекоран. Желим да га пошаљем свима у право време.

Ја сам одувек говорила као неко ко нема начина да сазна тачно шта се договодило, нити тврди да има сазнања такве врсте. Не оспоравам да то јесте важно, али то превазилази моје моћи. Зато сам своју анализу ограничила на политички значај и реч „политички“ треба унети у ваши приказ мојих ставова.

У сваком случају, објашњење „коришћења“ Сребренице које ви нудите боље је од мога. Заправо, појам „беговске контрареволуције“ је нешто што сам имала на уму, али нисам успела да пронађем израз. То сеже у суштину ствари.

Овде се уочава једна паралела: у Босни, Запад је на власт вратио бегове, а на Косову је наметнуо гангстере.

Када би постојао озбиљан суд, Maître Каргановић одржао би победу без великог напора.]

Diana Johnstone,
Political analyst and author of *Fools' Crusade: Yugoslavia, Nato, and Western Delusions*, [France]

We are small in number compared to the shrill opposition of governments, institutions, and contrived allegiances which use the tragic template of Srebrenica and the goaded

Yugoslav wars to promote ambitions and designs at the expense of unspeakable suffering in that region. How loudly then is heard the Project's modest "no" - drawing upon considerable knowledge, experience and common sense.

The facts presented by Srebrenica Historical Project via Wilcoxson, Pumphrey, Johnstone, Civikov, *et al*, rip the Srebrenica lobby to shreds. My esteem for the Project and its durable value is obvious.

[Малобројни смо у поређењу са бучним противницима у облику влада, установа и вештачких творевина што користе трагична збивања у Сребреници и који су изазвали југословенске ратове, све са циљем да остваре разне амбиције и планове по цену неизрециве патње на том подручју. Како громко одзвања скромно „не“ Историјског пројекта, ослањајући се на поприлично знање, искуство и здрав разум.]

Чињенице које Историјски пројекат Сребреница излаже преко Вилкоксона, Памфрија, госпође Џонстон, Чивикова и других, цепају Сребренички лоби на резанце. Моје поштовање према Пројекту и његовој трајној вредности је очигледно.]

Peter Brock,
Author of Media Cleansing, Dirty Reporting: Journalism and Tragedy in
Yugoslavia [USA]

The Srebrenica Historical Project is performing an extraordinarily important service. At a time when wars are being instigated on the basis of spurious claims about weapons of mass destruction and allegations of mass atrocities, it is essential that there exist institutions such as the SHP devoted to the task of establishing truth. The NATO interventions in Bosnia and Kosovo provided the template for the subsequent attacks on Afghanistan, Iraq and Libya. Above all, the officially-sanctified narrative concerning Srebrenica has served as the argument of last resort for the so-called humanitarian interventionist lobby. If we are ever to overcome this bomb first, ask questions later approach to complex problems, we need to ensure that the maximum amount of information is in the public domain. The Srebrenica Historical Project as done sterling work in that regard.

[Историјски пројекат Сребреница чини допринос који је изванредан. У време када се ратови изазивају на основу сумњивих тврдњи о оружју масовног уништења и наводним масовним зверствима, од суштинског је значаја постојање установа као што је Историјски пројекат Сребреница, које су посвећене задатку утврђивања истине. НАТО интервенције у Босни и на Косову створиле су образац за нападе који су уследили на Афганистан, Ирак и Либију. Више од било чега другог, званично освештани наратив о Сребреници послужио је као коначни аргуменат на располагању лобистима за такозване хуманитарне интервенције. Ако ћемо икада савладати овакав

приступ сложеним проблемима, који се своди на „бомбардуј сада, постављај питања касније“, ми морамо обезбедити да што већа количина информација продре у јавни домен. У односу на тај задатак, Историјски пројекат Сребреница постигао је сјајне резултате.]

George Szamuely,
Columnist for New York Post and author of the history of Western intervention in Yugoslavia, Bombs for Peace. [USA]

Every year Srebrenica is taking headlines e.g due remembrance days and funerals sparking discussions. With these debates it is extremely important to have arguments based on facts. Only that way it is possible to challenge old myths and propaganda. And exactly here is the value of your Project.

The majority of my readership is from North America and I have noticed there some change in opinions related to events during Balkan wars. So your Project has some impact and at same time the wider context in my opinion is becoming more responsive to your work in the future.

Your project is important for shedding light on recent history, and similar projects are needed to study events in Krajina, Kosovo, East-Croatia ...

I wish all the best to your Project and I continue to use your arguments and facts in different forums.

[Сребреница сваке године добија видно место у медијима преко церемонија и погребa који подстичу на расправу. Учесиће у овим расправама предпоставља да располажемо аргументима који се темеље на чињеницама. То је једини начин да уврежене митове и пропаганду доведемо у питање. Управо ту се налази вредност вашег Пројекта.

Већина мојих читалаца је из Северне Америке и ја тамо примећујем извесну промену у размишљању везано за догађаје током ратова на Балкану. Према томе, ваш Пројекат јесте делотворан а истовремено бих рекао да шири контекст постаје све пријемчивији у односу на ваш рад.

Ваш Пројекат је важан зато што осветљава недавну прошлост. Слични пројекти би били корисни за проучавање догађаја у Крајини, на Косову и у Источној Хрватској...

Желим све најбоље вашем Пројекту, а ја настављам да користим ваше аргументе и чињенице пред разним форумима.]

Ari Rusila,
MASocSc, Blogger, Freelancer ([Ari Rusila's BalkanBlog](http://arirusila.wordpress.com)
(<http://arirusila.wordpress.com>) [Finland]

Contacts:

Postbus 90471

2509LL

Den Haag, The Netherlands

+31 64 878 09078 (The Netherlands)

+381 64 403 3612 (Serbia)

Web: www.srebrenica-project.com

E-mail: srebrenica.historical.project@gmail.com

We are registered as a non-profit Stichting at the Handelskoop in den Haag, number 273 143 50.

Контакти:

Postbus 90471

2509LL

Den Haag, The Netherlands

+31 64 878 09078 (Холандија)

+381 64 403 3612 (Србија)

Интернет презентација: www.srebrenica-project.com

E-mail: srebrenica.historical.project@gmail.com

Регистровани смо као непрофитна организација (Stichting) у Хагу, Холандија, под бројем 273 143 50.

Издања Историјског пројекта Сребреница

Резултати истраживачке и издавачке делатности Пројекта за кратко време његовог постојања су импресивни. Наши наслови померају границе јавног дискурса на изузетно важну и осетљиву тему Сребренице:

Rethinking Srebrenica (Unwritten History, 2021), S. Karganovic and Lj. Simic

Сребреница: фалсификовање историје (у сарадњи са издавачким предузећем „Наш Печат“), група аутора, приредио Стефан Каргановић.

Сребреница: Деконструкција једног виртуелног геноцида, аутори Стефан Каргановић и Љубиша Симић.

Srebrenica: Deconstruction of a Virtual Genocide, на енглеском, група аутора, приредио Стефан Каргановић.

Масакр у Сребреници (Докази, контекст, политика), проф. Едвард Херман и група аутора, превод са енглеског.

Зборник радова са Међународног симпозијума у Руској академији наука у априлу 2009. године на тему Хашког трибунала и Сребренице, од групе аутора, одговорни уредник С. Каргановић.

Комисија Владе Републике Српске и њен извештај 2004. године (Кобне последице политичке неодговорности), приредио Стефан Каргановић.

Страдање српске Сребренице: фотографски путопис кроз земљу јада и чемера, аутора Љубише Симића.

Српске жртве Сребренице, 1992. – 1995, приредио Стефан Каргановић.

Буквик: злочин без казне, аутор Љубиша Симић.

Крунски сведок (The Star Witness) у преводу на енглески језик, аутор Жерминал Чивиков.

Босански Атлас злочина Истраживачко-документационог центра из Сарајева – Критички осврт, издање Историјског пројекта Сребреница.

Приказ стања у сребреничком крају петнаест година после завршетка рата, меморандум Историјског пројекта Сребреница Одбору за људска права Европског парламента.

DVD Пробијање зида: све што треба да знате о Сребреници у електронском облику.